

[Lembourn.]

andre foranstaltninger, som i det enkelte tilfælde vil tjene til at fremme fondets formål.“

Udmærket.

Man skal også tænke på, at kunst kommer i bølger. Pludselig opstår der en fælles inspiration. Et kendt eksempel var gennembruddet i den moderne engelske litteratur og dramatik midt i 1950'erne. Og så er der brug for støtte. I en anden periode er der en mere gold atmosfære, og så skal man ikke være tvunget til at anvende legaterne til det, men kunne føre dem over til noget andet. Vi er også tilfreds med, at arbejdslegaterne nu også kan gives til unge kunstnere.

Vi er tilfreds med, at den magtkoncentration, som er blevet stærkt kritiseret af visse kunstnere, og som man vel heller ikke kan se helt bort fra findes i nogle af udvalgene, nu skulle kunne standse. Vi lægger megen vægt på, at ministeren i bemærkningerne til lovforslaget har udtalt følgende:

„Det må være naturligt at forudsætte, at et udvalgsmedlem uden videre frasiger sig ethvert fagligt tillidshverv i beskikkesperioden.“

Jeg vil meget henstille til ministeren, at man sørger for, at denne udmærkede udtalelse bliver efterlevet.

Vi er tilfreds med, at man decentraliserer i udsmykningsudvalget og kan tage 2 lokale medlemmer fra det område, hvor udsmykningen skal finde sted, med ind i udvalget. Det tror jeg er en god ordning. Og endelig er vi tilfreds med, at der også er muligheder for at give noget til udøvende kunstnere.

Men revisionsforslaget har sine mangler. Jeg mener, det er en mangel, at man ikke efterkommer ønskerne fra især forfatterens side om at skabe mere kontinuitet i udvalget. Jeg vil gerne have drøftet i det udvalg, som skal nedsættes, den mulighed, at man nyvælger et medlem hvert år. Man fastholder de 3 års funktionsperiode, men ét medlem afgår hvert år og ét nyvælges. Og jeg beklager, at musikken stadig er så forfordelt, som den er.

Der har allerede, inden vi fik den første behandling af lovforslaget, været en del debatter. Arkitekterne har ønsket at være med. Vi finder det rigtigt, at de ikke er med, de hører ikke ind under denne lov. Men man kunne i udvalget eventuelt overveje at

supplere udsmykningsudvalget med en arkitekt, når det drejer sig om at harmonisere arkitektur med kunst. Da ville det måske være rimeligt, at man fik en arkitektonisk ekspert til rådighed.

Der har været megen debat om kunsthåndværket og den kunstneriske formgivning. Jeg går ud fra, at ministeren har haft for det første det argument, når han har indføjet det i lovforslaget, at man ønsker at støtte den originalitet og det talent, som også hører til i formgivning og i kunsthåndværk, og for det andet, at man mener, det er svært at skelne klart mellem, hvad der er egentlig skabende kunst, og hvad der er det, som man kunne sige rummer både noget skabende og noget formidlende. Heri tror jeg ministeren har ret. Men man kunne måske nok rejse det spørgsmål, om det er nødvendigt med et 3 mands udvalg i spidsen for dette område. Der skal administreres 200.000 kr., det er jo ikke mange penge. Skal vi virkelig have 3 mand til det? Kunne vi ikke udvide det bildende udvalg med en ekspert på dette område?

Alt i alt kan jeg altså på det konservative folkepartis vegne sige, at selv om lovforslaget endnu ligger langt fra vort principielle sigte i kulturpolitikken, er det en forbedring af den hidtidige lovgivning, og vi kan derfor tilsiige det en velvillig behandling.

Merete Bjørn Hanssen: Det foreliggende lovforslag om revision af loven om Statens Kunstfond betyder først og fremmest, at lovens principielle sigte, at vi investerer i kunstnerisk produktion, fastholdes helt uændret. I den offentlige debat har man jo villet mene, at dette, at kunsthåndværket og den kunstneriske formgivning, som det allerede har været draget frem flere gange her i dag, nu også foreslås inddraget under fondens virksomhed, ligesom skulle være begyndelsen til, at der rokkes ved lovens grundlæggende princip. Muligvis skyldes denne opfattelse, at ministeren ikke har fået rettet en uheldig trykfejl i lovforslagets tekst, hvor der tales om den kunstneriske „forgivning“. Jeg vil dog ikke tro, at ministeren ligefrem, selv om hans iver for kunsten er stor, er ude på at forgive folket med kunst. Men at fondens virksomhed ønskes udvidet til kunsthåndværket, er forståeligt, og det kan også begrundes med den